

2. adventna nedelja C

*Pripravite Gospodovo pot,
zravnajte njegove steze!
In vse človeštvo bo videlo
Božje odrešenje. (Lk 3,4.6)*

Prvo berilo

Baruh 5,1-9

Sleci, Jeruzalem, obleko svoje žalosti in bede, in za vekomaj obleci lepoto veličastva, ki je od Boga! Ogrni se s plaščem pravičnosti, ki je od Boga, položi si na glavo venec veličastva Večnega! Kajti Bog bo vsej zemlji pod nebom pokazal tvoj sijaj. Bog ti bo za vekomaj dal ime: "Mir pravičnosti in veličastvo bogočastja." Vstani, Jeruzalem, in se postavi na višino in ozri se proti vzhodu: glej, tvoji otroci, od sončnega zahoda do vzhoda so zbrani na besedo Svetega in se veselijo, ker se jih je spomnil Bog. Peš so šli od tebe, in gnali so jih sovražniki; a Bog jih bo privedel k tebi nazaj; nosili jih bodo v slavi kakor kraljevski prestol. Bog je namreč ukazal, naj se znižajo vse visoke gore in večni hribi in naj se napolnijo globeli, da postane dežela ravna, da bo Izrael varno hodil v Božjem veličastvu. Gozdovi in vse vrste dišečih dreves bodo po Božjem povelju dajali Izraelu senco. Kajti Bog sam bo vodil Izraela z veseljem, v svetlobi svojega veličastva, z usmiljenjem in pravičnostjo, ki prihajata od njega.

Drugo berilo

Filipljanom 1,4-6.8-11

Bratje in sestre, v sleherni svoji molitvi zmeraj z veseljem molim za vas vse zaradi vašega občestva v evangeliju od prvega dne do zdaj. Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa. Kajti

Bog mi je priča, kako hrepenim po vas vseh v ljubezni Kristusa Jezusa. Molim pa tole: naj vaša ljubezen vedno bolj napreduje v spoznavanju in v vsakršnem dojetanju, da boste znali razlikovati, kaj je boljše, in boste tako čisti in neomadeževani za Kristusov dan, izpolnjeni s sadom pravičnosti, po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo.

Evangelij

Luka 3,1-6

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Heród četrtni oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtni oblastnik Itureje in Trahonítide ter Lizánija četrtni oblastnik Abiléne in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, je v puščavi prišla Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodil je vso jórdansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija: "Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje."